

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . 6 ft. —
Fél évre . . . 3 ft. —
Évesgicse . . . 1 ft. 60 kr.

Előfizető lehet csupán a kiadó hivatalnál B.-Gyarmaton.

A lap szállítási dísszerű a a nyitólétre vonatkozó mind a külföldieknek a szerkesztőnek küldendő.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ

politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Hirdetések díja:

Öt soros hirdetés . . . 6 ft.
Helység minden hirdetésért . . . 30 kr.
Nyitólétre garancia . . . 20 kr.

Hirdetési felvétel a kiadó. Helység minden hirdetésért helyszínen csak a kiadónak.

Külföldi újságok, reklámok és hirdetések a kiadónak küldendő.

Egy pillantás a belügyminister szemüvegén a külügyre.

Tiszta Kálmán a képviselőháznak nov. 18-iki ülésében Simonyi Ernőnek a külügyre vonatkozó határozati javaslata ellenében kiemelte „hogy külügy” ily bonyolodott kényes természetű kérdéseket egy kezét minden irányban megkötő határozati javaslat alapján vezetni: a világon egyetlen egy kormánynak sem lehet.

A mely kormány erre vállalkozna, az nem tudná saját hivatását. Nem tartja helyesnek egy határozat hozatalát azért sem, mert *oly helyzetekben, minők a maiak, egyetlen egy tévesztett lépés, vagy bármely helyes, de nem a maga idejében tett lépés, igen nagy veszélyeket hozhat egy államra.*

„Ha a tévedést elköveti a kormány, még az állam, az ország törvény hozó testülete elejtheti a hibás kormányt és megmentheti az ország érdekeit; de ha ezen hibát maga a törvényhozás követte el, akkor a rossz következmények elmarathatlanul befognak következni” végül:

„Egyetért Simonyival, hogy a jelen bonyodalom nem magyarországot csupán, hanem egyformán érdeklik az osztrák magyar monarchiát.”

Nyomatékos sőt végzettséges hangon beszélt, midőn, a rossz következmények mulhatlan bekövetkeztét állítja.

Mikor?

Megtaláljuk a feleletet a dűlő betűkkel nyomtatott sorokban, és megtudjuk, hogy ezen mulhatlan következmények egy tévesztett, sőt egy helyes de idejében kívül tett lépés által hátrahozhatók az országra.

Ki teheti ezen hibás vagy időelőtti lépést?

A belügyminister szemüvegén tekintve, ezt a képviselő ház teheti; ha egy határozati javaslat elfogadása által a kormány kezeit megkötö.

De ha már így van, talán jogosult a hazája sorsa iránt aggódó honfi azon kérdése is: Ha egy időelőtti lépése a képviselő háznak oly elvitatlanul rossz következményeket vonna maga után, valjon nem vétkezhetne-e a kevésbé átgondolt és könnyebben félrevezethető közvélemény?

Ha a szenvedélyek felszittatnak, sajgó sebek felszaggadhatnak, szájhősek és szájj férfiak pergő nyelve vagy téntás keze boszúra uszítva, e nemzetet rokon és ellenszenv nyilvánítására ösztönzi; ez nem lehetne egy hibás vagy időelőtti lépés?

Ha a nemzet összege a nép, midőn túl nyomóan az egyik hadakozó részére nyilvánulnék; nem anticipálhatná-e azon veszélyes lépést?

Azon lépést, mely jobban lekötne a kormány férfiainak kezét, mint egy a szétszáltható parlament nyilvánítása, melytől az új választásokra a nemzeti akarat legalább feltételezett szabad nyilvánítására a felelősség nyitva állana.

Ha a nemzet előbb határoz, mint palamentje, — azt kérdelem: — az említett idő előtti lépés nem történelhetik-e meg?

Nem történelhetik-e meg, hogy a nemzet köti le parlamentje és kormánya kezeit?

Talán nem áll ez mindkettő fellett?

Könnyű mindezekre a felelet — oly könnyű, hogy leírni felesleges. — Én is bírok kétség kívül vóralakati hibákkal, — miképp tagadhatnám a rokon vagy ellenszenvnek sokszor az ész rovására gyakorolt uralmát?

Nem kívánom a szenvedő vagy sebesült embertársra kinjait enyhíteni akaró meleg szív sebes luktetését lassítani.

Nem is volna jogomban kétségbe vonni a résztvétnék a rokonszenv utmutatása szerint irányozott nyilatkozatot.

De midőn tudjuk mindannyian, hogy vannak hivatalos és nem hivatalos az ország pénzén subventiónált lapok, és állítatik, hogy minden bizonyos nyomatókú központi lap kiadója vagy egyes írója a rendelkezési alap jövedelmében vagy más előnyben részesül és semmi esetre sem vitathatjuk a kormánynak a sajtóra gyakorolt nagy befolyását, ha mindezek dacára pedig látszik, hogy a központi sajtó miként igyekszik a közvéleménynek a minster úr szavaival ellenkező irányt adni, vele határozott állást foglaltatni, és megtétni azon lépést, melyet a minsteri szemüveg veszélyesnek lát; ebben aminiszter szavai és tettei között ellenmondást látok.

Ha szavait idéztem, nem azért tettem, mintha igazat adnék azoknak a nem hinném a képviselő háznak kötelességét a közvéleménynek irányt adni, és vezetni azt nem csak a de, a hazafiság de a észely utjain is.

Föltételeznünk kell, mert ez a józan ész kívánalma minden szomszédunkról, hogy inkább hazánkat szeretné kijelölni a harc színhe'yél, mint magát.

Nekünk egyedül van érdekünkben ezt kikerülni, és ha ki nem kerülhetnénk, ezen keserő poharat mentől messzebb halasztani kötelességünk.

A czár és orosz nép részéről el lehet mondani, hogy: „ale ajacta est” de kit talál a dobott dárda éle? még bizonytalan

Merem állítani, hogy izmaim és

vér mérsékletem megadják nekem éppen úgy, mint másnak azon tulajdonságot, melyet bátorságnak neveznek; és ha kell küzdeni, nem kerülend a küzdelet, de mellyemmel a dárdát, ha kikerülhetem, felfogni nem kívánom, még kevésbé akarom, hogy hazám faltörőnek vagy paizsának használtassék, mely az első és legerősebb csapást felfogja.

Nem mernék polemizálni a muszka czár moszkvai beszéde felett, mint azt a minster elnök beszéde elején tette; sőt felteszem, hogy éppen oly kiméletlenül felhasználja ellenünk a nemzetiségeket, mint mi ezt ellenünk tennők háború esetén:

Mint hazám földjének egy kis birtokosának jogom és kötelességem annak szent földjét védelmezni, nemcsak a tény de a lehetőség ellenis, és önzetlen meggyőződésemet bátorságot ad véleményemet még akkor is kimondani, ha az a közvéleménnyel ellenkezőnek is.

Azt hiszem azonban hogy jelenleg ez nem áll; hiszem, hogy nem vagyok magam midőn az ovakodás hangjához folyamodom, és bár mely okadatot rokonszenv nyilvánításait, demonstráció jellegével felruházni nem kívánok.

Nem hiszem, hogy e megyehatárai közt létezhetne csak egy ember is, ki véleményem nyilvánításomért muszka sympathiákkal vádolna, mert józanul fel kellene hoznia legalább egyetlen okot, mely engem inkább az ellenség, mint a barát és hazám karjai közé vezetne.

Nem szabad elvonatni figyelmünket gyászos belviszonyainktól, mert ezek nyomása alatt félrevetett lehetünk a kétségbeesés által, ott keresni orvoslást a hol nem létezik csak elnyomás Hazafi és önmagunk iránti kötelességünk: először segíteni magunkon, azután másokon; minden más reánk erőszakolt törekvés lehet bár mely önzés vagy becsvágy követelménye, csak a miénk nem, hol a hazaföldön élni és halni akarunk védve jogainkat és öseinktől öröklött szabadságunkat mindenki ellen, ki ezeket bántani merésznél *)

Luka Guoztáv.

*) az állam fenntartásának kérdésénél a conservatív politika soha sem bizonyul rossznak; de mikor a hazaföldi vérség törvényszerűsége, mikor bizonyos az állam, mely még ha annyira semleges is maradna, a annyira conservatív politikát áraszt, az eseményekkel szemben, elnyelődés fenyeget; úgy a rokon vagy ellenszenv minden további gondolkodást elmulasztja. — Én aki bátorságot ér a magamhoz, az a honfi érzéssel áthatva egy hírlapíróval mondhajja, hogy ez a nemzet, mely a vad tatár csapatoktól megmente Európát, mely a keresztényországnak akkori ellenségekkel a törökkel szemben hátraválást engedte, for bírt még annyira erővel, hogy az ellenszenv határokon résen állva, lemondási harcra késztüljön annyiszor, fenyegetett országos hazája megmentéséért.

Elmefuttatás az 1876. évi 6-ik törvényzikk 14-ik szakaszáról.

Az 1876. évi 6-ik törvényzikk 14-ik §-a az új közigazgatási törvény egyik leglényegesebb alapját képezi, úgy hogy az abban foglaltak kidolgozása valamennyi alakult közigazgatási bizottság albizottságait költödti ki. Szükség volna azt nálunk is megtenni. E törvényzikk egyike a leghomályosabban fogalmazott törvényzikkazsoknak. Nevezetesen a 14-ik § második bekezdésében ezeket rendel: „a törvények, a kormányrendeletek és a törvényhatósági szabályrendeletek és határozatok alapján beosztja azon közigazgatási teendők, melyek teljesítéséhez több közigazgatási ág közreműködése szükséges”

Itt tehát mindenek előtt a következő kérdések merülnek fel:

1. Melyek azon közigazgatási teendők, melyek teljesítéséhez több közigazgatási ág közreműködése szükséges? a törvények, a kormányrendeletek és a törvényhatósági szabályrendeletek és határozatok jelölnek-e ki ily teendőket?

2. Miket ért a törvény külön közigazgatási ágaknak? és melyek azok, melyek külön közegekkel működnek?

Az első helyen felvetett kérdésre a 2-ik kérdés helyen megoldása előtt még csak feleletet sem lehet adni, azért mi kíséreltük meg a második kérdés megvilágítását, a mennyiben sikerül — megoldást.

Az 1876. évi 6-ik törvényzikk 15-ik §-a, így tehát közvetlen a 14-ik § után következő szakasz a szavakkal kezdődik: „a közigazgatási ágak jelenlegi főbbek stb.” Megmagyarázza tehát maga a törvény hogy mit ért közigazgatási ágaknak, mert a főbbeket az 15 §-ból ismerjük, még pedig ekként: alispán és főjegyző, a tisztifőjegyző, az árvaszék elnöke, a törvényszék, a királyi adófelügyelő, a tanfelügyelő, a királyi ügyész, a posta és távírtai kerület igazgatója. A közigazgatási ágak: tehát ekként nevezhetjük meg: végrehajtási ág az alispán és főjegyző felügyelete mellett, a rendészeti és segélyi ág, az árvaszék, a közegészségügy, az adóügy, a tanügy és a közlekedésügy.

Egy mástól külön közegek működnek pedig a városi közigazgatás, mint végrehajtási ág és mint, mely a rendészeti, közegészség és árvaszék a segélyi hatalom gyakorlásával együtt magában egyesíti, továbbá az adóügy, a tanügy és közlekedésügy-nél. E négy közigazgatási ágakal fordíthatnak tehát elő azon esetek, midőn közegyek közreműködése válik szükségesnek és melyeket a 14-ik törvényszakasz valóban ért.

Most már a fent felvetett kérdés megoldása nem nagyobb feladatba kerül, mert eddigi törvényeink, törvényhatósági szabályrendeleteink és határozataink agra nem, de kormányrendeleteink csakugyan jelölnek ki ily teendőket, melyek teljesítéséhez több közigazgatási ág közreműködése szükséges, azokat pedig midőn ezennel elősoroljuk egytáttal beosztásuk iránt is javaslatot teszünk.

A vallás- és közoktatásiügyi minsteriumnak a közigazgatási bizottságok életbe léptetéséhez f. évi szept. 2-án kibocsátott rendelete 1. fejezetében foglalt, a. m. az iskolák rendbentartására felügyeletet, azok hiányának rendbekerítését; az új iskolák állítása iránti javaslatokkal, és gondoskodást az ártalmas vagy törvényellenes tanítások beállítását, az árvaszéknek nevelé-

tetteiről gondoskodást a tanfelügyelői teendők közt vélték osztani; a II. fejezetben foglaltakat a m. a. tanfelügyelői iskolába járatták, az iskolások megválasztását, az iskolák állítását, felszerelését és fenntartását a tanítók ügyei iránti anyagi gondoskodást az alispánra bízák; a III. és IV. fejezet, ugyanis a népi iskolák ügyében a feladatokat szabott kötelezettségek végrehajtása feletti felügyeletre néve, valamint a magánintézetek feletti felügyeletet illetőleg a teendők a tanfelügyelőre bízandók; az V. fejezet, mely a népoktatási intézetek ügyében való bíráskodási és ügyelmi eljárásról szól, ugyan a törvényhatósági közügyatviteli bizottság, mint első fokú bíróság hatáskörébe utaltatik, mégis a mennyiben a vádemelési illetőleg a bizottság két jogosított ügyessel rendelkezik, ezek közt a teendőket akként osztanók meg, hogy ha az állam által kinevezett egyén ellen kell vádat emelni, ezt akkor a kir. ügyész tartozék megtenni, minden egyéb esetben a vádemelés joga és kötelezettsége a megyei tisztii ügyészé illesse.

A közügyek és közlekedési miniszternek a közügyatviteli bizottságok életképességéhez kiadott rendeletet egészítő-jedelmében az alispán hatáskörébe utalándónak tartják, minthogy mindentalan megyei érdekek forognak szorogyan, miket legjobban ismerhet maga az alispán és végrehajtó közegei: a fogyelemi eljárásnál pedig a vádemelés kérdését itt is akként vélték megosztandónak, miként azt az előbbi pontnál kifejtettük, sőt a következő pontra néve is ugyancsak ajánljuk.

A közügyatviteli bizottságnak a földmívelés, ipar és kereskedelem miniszterium ügykörét érintő hatásköréről kiadott miniszteri rendeletben foglaltak, kiváon a posta és távirdai körüli igazgatási illeték s így a teendők annak osztandók be, az igazságügyi miniszterium által kiadott rendelet pedig a teendők kismisáit illetőleg oly annyira világos, hogy semminem további beosztási intézkedés szükségességét fenn nem hagyja.

Végre az adóügyet illetőleg lehetne még eseteket és tényleg valamennyi számotba tartozóan azonban minthogy az ezekre vonatkozó törvények és rendeletek mind régebbiek, így hogy azok a gyakorlatba már leginkább átmentek s közigazgatási szabályrendeletekkel összhangzaba hozattak, mindezeknél fogva egyszerűen azt véltük kimondandónak, hogy az eddigi gyakorlat közigazgatásunknál, mely megfelel egy a törvény, miként a kormányrendeleteknek, továbbra is fenntartandó.

A halálesetek felvétele, bejelentése, a százelek kirovása és befizetése körüli eljárás.

II.

(Folyt. és vége.)

Az 1873. IX. t. cz. 17. §-a szerint: „Az anyakönyvet vezető, kötelesek minden halálesetet, mielőtt azt a halottak anyakönyvébe bevezették, a községi előjárásnak tudomására hozni. A községi előjárásnak tartozik ezen bejelentést esetről-cetre az illető adóhivatalhoz juttatni. Ha a községi előjárás az 1868-ik évi XXIII. t. cz. 4. §-a által rájuk rótt azon kötelezettséget, hogy az előforduló halálozásokat esetről-cetre, legfeljebb 8 nap alatt az illeték kiszabással megbízott hivatalnak bejelenteni tartoznak, elmulasztják, minden egyes esetért, mely 30. nap alatt be nem jelentetik 10 ft bírsággal büntetvük.

A belyeg-törvény mely 1868-ik évbén keltetett §-ban ezt rendel: „Ha a százelek illeték befizetésére kötelezettek a jogügyletet 8 nap elforgása alatt bejelenteni, a hagyaték kiemutatását pedig, halasztási engedély nem léteben 3 hónap alatt benyújtani elmulasztják, a szabályszerű százelekos illeték kétszeres összegét egyetemlegesen fizetik.”

Hogy mennyiben van az államnak joga a lelkészt, mint az autonóm egyház szolgáját arra kötelezni, hogy az, minden fontosabb egyházi feladata mellett, vagy annak háttérbe szorításával, legfőbb gondját, a haláleseteknek a százelek érdekében feljelentésére fordítsa, annak vitatása ide nem tartozik, — annyi bizonyos, hogy van község, a hol a lelkész, a haláleseteket kumulatív 14 naponként jelenti be az előjárónak. Az előjárót tehát, a 8 napi bejelentés elmulasztásának súlya, már ezért sem terhelheti. — Az előjáró mindamellett, a 30 napi határidőn belül az örökösök felhívása azok kiténésre kaphatolása mellett, nem csak a halálesetet magában, hanem a hol különösen csupa nagykorú örökösök érdekelvél, a hagyaték összeírását is annak felbecsülésével együtt az adóhivatalnak bejelenti. — Ezzel az előjáró a nagykorúak azon feladatát is, qua re bene gesta, azt hiszik, hogy az örökösök bejelentésének gondján tul esnek.

A nagykorúak magakra hagyatván, egy ideig azon gondolkoznak, hogyan közeledjenek az osztózás tényének kérdésében egymáshoz, ki mennyit kérjen, mennyit adjon osztályos felénk? Kibez forduljanak örököségi ügyük rendbehozása végett? Végre a közjegyzőhöz jutnak, — ez megköti az

egyeséget, melynek másolatát a vagyonbecsú jegyzékével együtt illetékiszabás végett az illető hivatalhoz terjeszti. — E hivatal nem kombinálva, hogy ugyan ez eset, az előjáró által is már előbb bejelentetett, az örökösöket, a háromhavi bejelentésének elmulasztása miatt, a belyeg-törvény 243. §-a értelmében kétszeres százelekkal róva meg. — A közjegyző, az egyeséget meg erősítés, esetleg birtokbírósági bizonyítvány kiadása, illetőleg az ingatlanok telekkönyvi átíratása végett a törvényszékhez — most már újabb intézkedés szerint, a járásbíró-sághoz terjeszti. — A birtokbíróság az általa hozott végzést egy párban ismét az illeték kiszabási hivatalnál küldi, valamint a telekkönyvi osztályhoz is, az ingatlanok átkebelezetésére végett átteszi. — A telekkönyvi osztály, az átkebelezés fogamatosságról újra értesíti az illeték-kiszabási hivatalt. — Ez tehát már négyszer volt értesítő egy és ugyanazon örökösödési ügyről. Minthogy pedig ez értesítések különböző időben érkeznek az illeték kiszabási hivatalhoz, megessik, hogy e hivatal többször szab ki illetéket egy és ugyanazon hagyatékra, közben büntetéssel is sújtogozza.

A kiskorúak ügye aligha nem még ennél is szörvényesebben intéztetik, a következő módon:

- a) a lelkész a halálesetet az előjárónak jelenti,
- b) az előjáró a halálesetről, az örökösök és vagyon feljegyzése mellett az adóhivatalt, egyttal a szolgabíró is értesíti.
- c) a szolgabíró a vagyon leltározatja esetleg segédgyámot szemel ki s azt megerősítés végett a megyei Árvaszéknek bejelenti,
- d) a megyei Árvaszék a segédgyámot megerősíti s arról a szolgabíró értesíti.
- e) a szolgabíró a hagyaték ügyet további eljárás végett a járásbíró-sághoz terjeszti,
- f) a járásbíró az ügyet tárgyalás végett a közjegyzőnek adja ki,
- g) a közjegyző a tárgyalást megejti, az egyeséget megköti annak egy példányát leltárral együtt az illeték-kiszabási hivatalhoz terjeszti.
- h) az illeték kiszabási hivatal, daczára a b. alatt intézkedésnek, daczára, hogy a hagyaték hivatalból tárgyalatik a belyeg-törvény 243. §-a szerint az örökösöket kétszeres illetékekkel róva meg,
- i) a közjegyző a tárgyalási jegyzőkönyvet a megkötiit egység jóváhagyása végett az árvaszékhez terjeszti, honnan az megerősítve visszajön,
- k) a közjegyző a hagyaték ügyet fel-

szerezve a törvényszékhez illetőleg most már az újabb intézkedés szerint, e járásbíró-sághoz terjeszti,

l) a járásbíró-ság az ingatlanokról bizonyítványt állít ki, erről a telekkönyvi osztályt de egyttal az illeték-kiszabási hivatal is értesíti,

m) a telekkönyvi osztály az ingatlanokat az örökösök nevére írja s arról ismét csak az illeték-kiszabási hivatalt is tudósítja.

Amint az illeték-kiszabási hivatal tehát, újra csak egy s ugyanazon ügyben egy s ugyan azon czélból különböző időben négyszer lett értesítve.

Az illeték-kiszabási hivatal kiállítja a fizetési meghagyási ívet, még pedig minden felcuk külön, de hogyan?

A helyett, hogy az egyes örökelt főlekre eső százeleket, mely egyenlően osztály esetében nem lehet egyenlő — külön kiszámítva külön, közli az egyes örökösök nem kis remélésére, az egész hagyatékra eső százelek összegét — fejezik ki. — Ki az, a ki meg tudná mondani, hogy az egész összegből, az osztály arányában egy-egy örökösre mennyi esik? Azt pedig, hogy a fizetésre kötelezettek kiténés, lakásuk feljegyzésével az állam, a kézbesítésre hivatott előjáró, és a felek érdekében közöl- né, — holott a kezében lévő leltár és az egyezségből a szükséges adatokat minden nehezéssel nélkül feljegyeztetve — feleslegesnek tartja. Az előjáró azaz utolsó köze az állam önkormányzatában, mivel mindenki rendelkezik, ki mindenkinek szolgailag engedelmesséket tartozik, kiknek ne- ház helyzetét senki figyelembe nem veszi.

Ilyen prozesszusmal megyen mai nap a hagyaték tárgyalása, s a százelek kivete- tése. Mennyi kéz, mennyi fáradság, mennyi idő, mennyi zaklatás?

Vajjon miért kell ennek így lenni, s mért nem lehet, ezt egyszerűsíteni? A nép ezrei koseregnek, — panaszkodnak, ha ismernek az illetékes helyet, melyen panaszait meghallgattatnának, így azonban kény- telenek megnyugodni. Miért is zöngöldné- nek, mikor ez azon alkotmány kifolyása, melynek megjelenését az egész hazai oly nagy örömmel üdvözölték. A szegény tudat- lan ember, hogy mérné az alkotmányos tör- vények tekintélyét elégedetlenségének nyilvános kifejezésével csorbítani?

Mitassza figyelemre e szerény felzár- lást, ki arra hivatva van s ki megméri a- gni nem csak a pénzügyi, de az igazságügyi miniszternek is, hogy az örökösödési esetek körüli eljárást, nem csak a állam jóvel- nének gyarapítása, de az örökösök családi nyugalma érdekében is, egyetértőleg mi- előbb szabályozni kell!

S-S.

TÁRCSA.

TELENCZEI EPIGRAMMAK.

GÖTHE UTÁN.
Fordította Csallóczy J.

31.

A csacsamó, melylyel koldulsz s hater, nem tied. Ő mint Hat majd rám, ki saját magzatom' adja elő!

32.

Mért nyalod a szácskád, ha sietve előmbre kerülés? hisz! Nyelvecskéd tant rá, m'nyire szótlan az

33.

Nincs a művészetnek neme, mit ne művelne a német, S ritka tebeleséget sejt ki, ha czélja komoly. Egy csak a mit meg nem tanul, a költési művészet, Innen a kontárság, melyet e szakba' mutat.

34.

Isenek, a költőt oly sokszor pártfogolátok, Adjatok azt neki most, ami szerényen elég. Kellene is lakot, és táplálkozhatnia kellőn, S bőven a sektárból, melyhez a német úgy ért,

Illó öltetést, s vig társakat, úzni unalmát, Hajdani, s új népek nyelvűnek ömeretét; Hogy tudjam történetét, és iparuk; hogy tisztá fogalmat

Nyerjek: a művészet mily fokot érte el ott? Adjátok, hogy a nép tiszteljen, s a hatalomnál

Súlya legyen számunk, s mind ehez ami előny.

Jó — közönmű magas Égbeliek; mert ben- nem im itt a Boldog, akit csaknem miúde szerencse tetéz.

35.

A fejedelmek közt kicsi rangot foglal e- nyém el, Srák, s rövid országot bír, s eho' mért ereje. Amde h. mindenik így működőnek kőnn s ben, öröm voln'

Németnek német bonfival élni együtt. Úgy de mi okra magasztalod azt, kit tetti di- csérnek?

Hódolatodból tán ünhaszon indoka szól? Énekeim azt ada ő, mit ritkán nyerni na- gyoktól,

S ez: bízalom, jóllét, ház, telek, és szeretet. Mindent tőle nyerék, mikor úgy ostromla a szűkség;

A költő nem ügyes ezerzenéi össze vagyont; Europa nagyba' dicsegt; s mit adott nekem Europa? semmit;

Verseimért magamé volt a súlyos kiadás; Némethon követett, olvastak francia földön; Szívesen üdvözöléd Anglia a jövevényét.

Amde mit ér nekem az, hogy tán a Chinai szintén Werther és Lottit festni, üvegre, kíséri? Nem gondolt velem egy császár se, király se, csupán egy

Volt Augustusom és Maccenasom nekem, Ő.

36.

Léte az embernek mi csekély; és mégis egy ember Tetteiről ezrek nyelve bírálva beszél! Még kevesebb egy vers, de azért élvezhetik ezrek,

S ezrek itélhetik el. — Kültö te csak, élj te tovább!

A mágnos hogy.

TÖRÖKÉK.
Magyar Náci uti naplójából.

II. fejezet.

AZ ÉGI UTAZÁS.

(Folytatás.)

Megifodott az öregnek arca és maga- san emelkedett a husang kezeiben; de az ellenkező irányú sebeség elhibáztatta vele a czélt; és a saanak csak a farkából hul- lott két toll alá, — a velo együtt az öreg kezéből kibullott husang, mely lent a földön császári séta bottá változott.

Ezen támadást külvömben a sas sem vette tréfának s néhány sebes szárny csap- pás által föléjük kerekedni akart, de a sár-

kány is kieresztette körmeit és csikorgatta fogait, lángoló lehelletével igyekezvén meg- pörkölni a madarat. — A tusa kétségkívül egyiknek halálát vagy valamennyinek vég- veszedelmét vonta volna maga után, ha a sárkány kancuskás farka utazóink feje fölé kanyarodva, nem interveniál.

A béke, rend és csendnek ezen jelképe, midőn az égi testek között felmelkedett, éppen oly hatású tett, mint a földön.

A madár tovább repült, mert nem volt fatető, a melyre leülhetett volna. — A hon- boldogított pedig csak önmagokon tehettek volna experimentumokat, — mit a testnek orvosai mindig másokon tesznek először. — A csend lön tehát végtelen, senki sem volt ébren, csak a sárkány a utasai és a hold az égen.

Menjünk a bikához! Szóllott a deák.

Kár minden hasztalanság végett az égi testekkel összeveszni, — morogta a jelen- leg slegmatikus Náci, — ez a csotapató a téj ótról egészen kiterelt, most már azt sz- retném tudni, hol fogunk reggelizni.

A bikánál csak kapunk beuf s teak- et — mondá a deák.

Azt nem szokás bikából készíteni — volt a viszonzás, különben azt a mit látok a távolban, nem is bika, hanem ökr.

Bika! — kiáltott parancsolólag a deák.

Ökör! és ezerszer ökör! csak ismerem talán hazám produktumait, olyan nagy szá- vak a világon sehol sem találhatók, mint a milyennekél hazám van ellátva, — azok ba ugyan bele kapaszkodhat a bérés, ha egyet tartani akar; — különösen ha há-

Bolnár István ur a b. gyarmati határ tagosításnak bitelési tárgyalását megelőzőleg a városbába természetben a város által kiküldött felülvizsgáló tagok (Jeszennay Danó, Turonyi Zsigmond) és több consualis házbirtokos előtt felolvasta a consualisták kérését, melyek beadására a f. hó 28-án megtartandó tárgyalás alkalmával a tagosítási bíróság által utasítva lett. Ezen mint egy órára terjedő 41 bitelési okmányról felszerezt. beadványban bizonyítja, hogy nem csak a kékkő, még eddig nemis tárgyal, de a divényi uradalomhoz tartozó elvi kérdésben már eldöntött consualis telkek jogi minőségét is újabb kell tárgyalni. Ennek előle becsajátásával a régi törvényből a M. Thérázial urbárium, valamint a kir. és megyei biztosoknak adott utasítások, s helyi. tanácsi intézkedések, s a későbbi urb. törvények és urbéri páteus alapján tudományosan kifejtette az urbériség jogfogalmát; taglalja továbbá az uradalom és a város közötti viszonyt, beigazolván, hogy a helyi. tanács a B. Gyarmaton végrehajtott M. Thérázial urbéri megsemmisítése, s hogy a telkes gazdáknak, valamint a minden rendben lévő szellekre nézve váltásági összegül mértékelt lakásokat, consusokat alapított meg úgy, hogy lik. Gyarmaton még a telkes gazdáknak is consualistának kell lenni. Amde az uradalmak, valamint az 1776-ik évi kormányzatszabályozása előtt a legnagyobb önkényt gyakoroltak, úgy az urbérnyét is csak néhány évig tartották tiszteletben, azontul pedig úgy a telkes gazdákat, valamint a paraszt és nem paraszt, keresztény és zsidó, házias és házatlan szellekeket törvénytelen időnként felemelt szolgálatokra és fizetésekre kényszerítették.

Mintbogy a kiküldött törvényszéki bíró ur úgy a városiak, valamint az uradalmak megtagyta, hogy igényeik támogatására adatokat a hó 28-án terjesszék elő; a törvényszék az adatok beérkezése után ezen nagy fontosságú kérdést a tagosítás érdemleges megkezdése előtt tárgyalatni fogja. Es noha köztudomású dolog, hogy a kormány figyelmeztette a bíróságokat, hogy az urbéri kérdéseknél gazdálkodva járjanak el, s az államot jogtalanul ne terheljék; mégis szívesen felfeltesszük, hogy a jog és igazság a nép mellett van, s hogy pénzügyi tekinteteket dönteni nem fognak, mert a független bíróság csak a törvényt tarthatja tiszteletben.

A b. gyarmati iparegyesület még f. év július havában kezdő alakulási mozgalmait; azóta azonban működéséről mit sem hallani. Fog-e megalakulni teljesen s folytatja e

túl a farkába is kapaszkodik valaki, és ott akkor rajta egyet csavarni — jegyzé meg Nécsi gúnyosan.

Kedves Abderáma emlékeztetés — monda merengve a deák — „Anch io soni potore“ jegyeztem volna a múltban Corregioral.

Akár hogy van, derék egy darab, beilleno egy oragyanak is, ha sokkal nagyobb nem volna — állítá Nécsi.

Mindenestre oly helyen fekszik, hol jó Restaurációhoz lehet reményünk, éppen a Zodiakus vonalon a napnak keleti útjában, ezen bika egy fő atátió.

Ükör! — javítá Sojesen Nécsi, inkább meghalni kész, missem fejt meghajtaná ő, a kemény vitéz.

Majd meglátjuk, — szállott az okosabb engedelkenységével a deák.

Megérkeztek.

Az állomás ör hajléka előtt állott, — éteremnek sem hírét sem nevét nem látták.

(Folytatjuk.)

telandja e csálba vett működését? Arról hallgat a krónika. — Annyit tudunk, hogy alapszabályait elkészítették, s azok értelmében a tisztviselőség megválasztását, de hogy ezen tisztviselőség a bizalomhoz képest nem akar komolyan hozzáfogni a teendőkhöz, azt az indoklást sajnos kell tapasztalunk. A b. gyarmati iparos testület — elég számos arra, hogy társulatát alakíjon, a eléggé sűrű van részint az iparpangás, részint egyéb erkölcsi hatás hiánya által, hogy testületi összeró ne lenne szükség. Az önszegélyzeauk társulati céljait az iparos osztállyal ily ipartársulat leginkább emelhetné érvényre. Egész bizalommal fordulunk tehát a társulat tisztviselőihez, hogy fogjanak e szép célok kiviteléhez, melyet alapszabályaikban oly szépen kifejeztek.

Színház.

A második műkedvelői előadás B. Gyarmaton f. hó 18-án szüldülés megtölté a kismegyei ház termét, mely mintegy varazsító poudurkaszaknyából díszes színteremmé változott át. Szíghetnek „Beesületés“ — a becsületre vált a szereplők. Minden szerep jól volt betöltve és alakítva. Fel-senburgh Paulinka, ki a kedves és jószívú Kózárt adta, — meglepő könnyűséggel és otthoniassággal játszotta végig szerepét, melyet több jelenetben a gyönyörködő közönség tapsvihára követett. Vatter Gyula né a sokkal öregebb Lukrétia szerepbe úgy betöltötte magát, hogy a szép felugrás és azinpadit tehettség mindenki előtt feltűnt. Hérczi Anna — Lidit, a szép szobacizust kedvesen játszotta, de megmutatta, hogy nagyobb szabású szerepekre van tehetése. A férfi műkedvelők közül Zámory István ur játszott Sziklai Leo gazdag földesurat, melyben a határozott jellem párosult határozott előadási Máttyassy Albert ur is varázslatosan feladta Sziklai Gyulát a földes ur unoká-becsét. A szerepnyan erejét túlhaladta, de dicseretére legyen, megbirkózott vele. Vatter Gyula ur Bérczy Ákosban megmutatta, mi a vas szorgalom, a hosszú szerepet minden fennakadás nélkül, folyékonyan s jó alakítással tárta fel a közönségnek, mely a szerepben foglalt sok jó ötlet után sokszor megis tapsolta. A 8-ik pont szereplői hason elismeréssel arrattak. Bérczy Mária Sant Denis üvegye szerepbe annyi szépséget tudott bűteni, hogy az nyol-tan egyike lett a legjobbaknak. Az a nyugodtság, a barna keretben, melyen a költőleg rendezett sötét hajleballánczolt, — igen kellemesen hatott a színpet katóló közö-ségre. Annyiból előtt nem csoda, hogy Garam Jenő ur Gerard Raoul szerepben oly szép plastikával borult tédre. Omazta Ilona a Bóza szobaleányban lépett először színpadra szép termetű, előadása és ügyes mozdulatai közöngyelmet kellették. Garam Jenő ur Gerard Raoul bosszú és farszót szerepben mindvégig lankadatlan erővel játszott, kár, hogy makacs rekedtsége akadályozta tisztá kiejtését, ez volt oka annak, hogy a hosszabb dialóg „sans charge“ tñt el s mosolyt nem hozott a közönség ajkaira. Fabrice József ur, ki már mint műkedvelő a második kapitulatú szolgálja, azzal a régi tűzzel és élénkséggel játszott, melyel a hatvanas években annyi habért aratott. Dubreuil zord és jószívú tengerész jobb képviselője még az első rendű színpadokon sem talál. Szászor braziliai ördög! — Bozó Gábor „inas“ urat majd kihagyott, pedig nélküle az első darab nem fejlődhetett volna ki, amennyiben ő váltotta be azt az ezer aranyat, amelyre szükség nem volt. Zámory István urnak közbújtó gyöngé-kedése folytán Szajkó Mihály ur pótszereplőnek kéretett fel; időközben azonban Zámory ur felüldült s így pótszereplőre nem volt szükség. Ezt azért hoztuk fel, mert sokan Szajkó Mihály ur fel nem lépéséből cél-zatos mellőzést gondolhatnak, mit oly szép tehetőség tag ellen, mint Szajkó Mihály ur, a rendezőség tapintatlanság nélkül el nem követhet. Altalában az előadással a t. közönség nemcsak meg volt elégedve, hanem, méltányolva a kezdet nehézségeit, olímerőleg nyilatkozott a hó 28-án szép törek-vésű szereplők felől. Az előadás 100 frt 46 kr. tiszta jövedelmet hozott. A legköze-lebbi előadások december 10-kára és 26-ára határozattak a színtűgyi bizottság által. Előadandó darabok lesznek: deez. 1. — „A jó falusiak“ Szíghetytől, 16-án „Szerelmek és örökös“ Szíghetytől és „Schasé ezise“ Fourniertől (frd. Toldy István). Az előadástisz-ta jövedelme fele részben a török sebestül-tek javára fordítatik.

Rendület valamennyi törv. hatóságoknak. A magyar királyi minster tanács határozata folyán és egyetértőleg a bírodalmi tanács-ban képviselt királyságok és országok és királyi ministeriumával a lovak kivétel

az osztrákmagyar általános, valamint a dal-mátiai vánterület összes határvonalaira nézve megtiltatik. Ezen kivételi tilalom aznap napon lép hatályba, amelyen a vámbírságok tudó-mására jut. — Miről a törvényhatóságot oly felbírassal értesítet, hogy ezen tilalmat ha-tóság területén haláléktalanul hirdesse ki. Budapesten 1876 évi november hó 22-én a minster helyett B. Kemény államtitkár.

Hírek.

Adokozas a törökökhöz. F. hét foly-tán a következő adományok érkeztek be: Pajor István 5 frt., Harmos Győző 5 frt., Horváth Danó 1 frt., Milován János 1 frt., Bozó Gábor 1 frt., Kek László 1 frt. — Összesen 14 frt. A múlt számban közölt 23 frt 20 kral, — eddig 37 frt 20 kr gyűlt össze.

Híjnen. Selján János b. gyarmati asz-létű, a jelenleg bányei ev. lelkész f. hó 24-án tartja esküvőjét Szederényi Ilával, — Szederényi Lajos volt pozsonyi lelkész s az irodalmi téren elég ismeretes férfi la-jos és szelleműs leányával. — F. hó 25-én pedig Popovics Tivadar, b. gyarmati birtok-os eljegyezte özv. Hruzs Jánosné özv. Hruzs. Maria asszonyt.

Szilassy Ferenc halálát a losoncziai általános megilletődéssel vették, — a sz-mora esetet közönségesen gyászolókka je-lezték, s mint halljuk gyászisteni tisztelet fognak rendezni emlékére.

Halálunk. B. Gyarmaton Bory Pálné özv. Osztróloczky Ludovika november hó 19-én elhalálozott. — E hó 29-én pedig Dr. Feiztl László hunyt el, 40 éves korában. Az ügyes gyűgyes gyógyszerész és jó ha-rátót közérzvet kiseri sírjába. Béke ham-vaikra!

A megyei orvosszék ellen a ministe-rium meghívására folytan f. hó 24. és 25-én vizsgálat lett elrendelve. Vizsgáló tagok kép: Dr. Czebrán László, Komjáthy Anselm és Keményffy József urak lettek kiküldve.

Kovacs Emil a losonczai dalegylet kar-nagyi tisztségéről lemondott. Mivé lesz ak-or a szép birre vergődött dalegylet?

Mescha András nagy kürtösi közönsé-bánya tulajdonos most igazít helyre egy köz-leményüket, mely egy felső nógádi leve-zőtől még szeptember hó 17-én jelent meg. Őda kívánja, — úgy mond — igazítani a közleményt, hogy a legközelebbi canonica vizitáció alkalmával a lesti iskola kipadol-tatását nem ő, hanem lákosy János ur aján-lotta fel, a lesti előjárás meg nevében örö-mel jelzi, hogy a kipadollatás már megia történt. Ő nyomond egy keresztelő meden-cet ajánlott fel, — s nem mulaszthatja kü-zsönetét nyilvánítani Vitalis István úrnak, ki lesti közönségen lévő emeletes magtárát a lesti egyháznak ajándékozta.

Vaisz Jónás csődügyéhez.

A b. gyarmati tek. kir. törvényszék folyó évi 9565. sz. a végzetével Vaisz Jónás csődügyében tömegeseknek választására új határozat folyó 1876. évi november hó 29-ik napjának délelőtti 9 órája van kiüzve. Kudarcot vallott tehát ez által egy némely bitelezők azon államszije, melyel kiskoro Vilhelm Ferencet a bukott első urbéri sógorát, leendő vejét, ki a csődtömeggel ma-galán perbeu áll, s ki a csődvagyóra nézve semmi garantit nem nyújthat, a csődtömeg-gezőknek megválasztani törekedett. Kudarcot vallott anyiból, mert a tek. kir. tör-vényszék ezen választásukat meg nem erő-sítette.

De habár a csődbíróság nem a most általuk előadott indokokból nem erősítette is meg a fent jelzett tömegeseknek választást, jól esik ez mindemellett azon solidabb bitelezőknek, kik a nevezett úrra nem sa-vartak s kik a fentebbi eljárásban magi-nak a bukottnak működését ismerik fel s kik ilyen jól tudják, hogy azon szavazatok több-nyire apró értékeket képviselnek, melyek csak a szavazatok száporítására szolgálnak anyagul.

Megismereteli bukott az ő szokott eljárásí modorát ezen fellépéste által is, ő a ki vagy-on-talan neje javára 3000 frt o. é. töké köve-telést zálogfogilag bekobeleztetett, később a Streisinger és Heesch József bitelezők kar-jaiba dobtán magát, ezek által önmaga el-on Losonczon marasztaló ítéletet hozatván, alkalmat szolgáltatott az ellene kiűzött tudva levő „Kraab“ kitörésére, mely alkalom-mal Vaisz Jónás ur büfényítő eljárás alá vonatván, Antóny Bela kir. törvényszéki jegyző, mint kiküldött vizsgáló bíró által le is tartoztatott s a letartoztatás alól csak úgy szabadult, miszerint a fentebbi bitele-zők a vadló pénzintézeteknek elsőbbséget adván, a követelések behajlását megkönnyít-tek. Tudtukkal Heesch József köve-teléséből 7—8000 frtig vissza s vonta, a töb-bire a hitelintézetnek a takarékpénztárnak 8000 frtig elsőbbséget adott s e miatt von-tak vissza a pénzintézetek vádjukat a Vaisz Jónás a további vizsgálat alól így szába-dult meg.

E körülmények a bukott némi jellem-zéssel felbontván, ha nem is illusztrálják teljesen az ő eljárásí modorát, mindemellett eszünkbe juttatják azt, hogy mily folyó-kaí azoktól a tömeges bitelezők kijáma-sára felhasználói, s különösen eszünkbe juttatják a jelen specialis esetben is a tö-megeseknek választásai igénybe veti foly-vereit, s mechanizmit, a midőn par ferge ogorát a leendő vejét kívánja szedeti vo-lott szavazataival tömegeseknek megvá-lasztani, mely választás által a csődtömeg károsítása s a csődbitelezők kijátszása is-mét tag tere nyílnék.

Es mégis mindazok ellenére vagy-on-bukott Vaisz Jónás ellen a csődbíróság hatá-rozott rendeltetések mellőzése vizsgálat el nem rendeltek. — Iszem ő, noha min-den egyes bírói határozatot fogalomoztatást eszmései panaszokkal hátráltatja és a tö-megek neje és sőgra nevében igénykese-tekkel megátadta, szabad labon őzi fon-dorkodást, őt a csőd ingó és ingatlan va-gyonának jövedelmét kénykedve merint színtelt használati jogügylet öve alatt el-vezi és pusztítja, a jólelt bitelezők pedig, a kiknek követeléseik tiszteletlője sem fog kitelni, tételelt némi kénsyelenek, miszerint az őzys csakly értékt csődtömeg végkép elpusztul, a fedezetlen kamatok és csőd ke-zelési költségek, — az utóbb betáblázott azon bitelezőknek, — a kik még részletes kielégítést nyerhettek volna, — lákjéit vég-kép felmentik.

Későbbek mindazon által, hogy a szí-goraszágról ismeretes csődbíróság titrilett vezítve, ezen károsatos fondorlatokat tényleg megakadályozandja és Vaisznak meg-fékezésével a jó lelt bitelezőknek aggodal-mát elfogja osztalni.

Strimzinger L.

A b. gyarmati becs. járás mező-gazdasági törvénya.

A Becs. járás kiterjedése, határai. A b. gyarmati becs. járás kiterjedése 211, □ mérföldet teszen: határos keletről a feleiki és Sziklai becs. járással, délről pesti kár: kerülettel, nyugatról az ipoly-sági becs. járással, északról a korponai és losonczai becs. járással.

Összes lakosainak száma 62115.

II. Földrajzi fektése.

Fekszik az éjzaki szélesség 47° 43', — 48° 26' s a keleti hosszúság 36° 40' — 37° 14' fok között.

Verőcsénel 121. Vadvártónál 181. B. Gyarmatnál 149. Ebeeknél 188. méter ma-gasságban a tenger színe felett. — Legma-gasabb pontja a d. jensei erdőben a Ko-rányos csúcs 939. méter magassággal.

III. Égési viszonyok.

Mintán a becs. járás hosszúságban Zo-lyom megye határáról Pest megye határáig nyúlik, égjái viszonyai igen változók; míg Pest megye határára a járás központján B. Gyarmat környékén mértékelt meleg idő járás arág, addig a járás feléi részei Kék-kő mővőstől felfelé sokkal hidegebb és zordabb az égjai annyira, hogy a tavasz nyíltaban e két vidéken 14. napi kitélő-ség is létezik.

Az uralkodó szél a tavasi március, április és május hónapokban az éjzaki nyugati, melynek tulajdonképpen azon sok tavasi dör és fagy, mely a járás útjait szokta: míg ellenben a nyári hó napokban különböző irányú délkeleti és délnyugati szelek váltakozva gyakorta jégcsú hoznak.

Pest megye határára s így a járás első része s az éjzaki szelektől védett völgyek-ben a lég mérsékelt enyhe; a felső részben azonban Hont és Zolyom megyék határára inkább hidegek mondhatók.

A legnagyobb szelesek váltakoznak — kivált a tavasi és őzi hónapokban, annyira, hogy a legkellemesebb enyhe időt egy éjzaki szél áramlat leg nórabbá teszi.

Gyakran több hónapig tartó szárazság után kivált a hegyesebb és dombosabb ha-tárokon a legnagyobb záporok szoktak tük-re s a gázda minden örökvést, annyira, hogy a vető földekben tett minden megva-lom s minden nyári munka az árva ok-ta meg árkolatás által tükre tere — jó-vóbe igen csakly remény nyúti a termés-heti kitéléshez.

Altalában réve a járás hegyes, 30 %- erdők, 15 %- jai legelők borítják, 60 %- ja mővelés alatt van, és 5 %- ja hasznave-tetlen.

Nagyobb folyói a Duna, Kis-Oroszi Ve-rőce és Kis-Maros határai éri, az Ipoly, a Fekete víz, Kőrös, és a Lópatok.

Tava 4, van u. m. d. jensei, a bányi nógádi, és Sziklai, halak a kizárólag a Bányi és D. jenseiben vannak.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenet.

B. Gyarmat M. urnak. Ha bátküldött vádlás 3 bifogástalan ügy állítja, úgy álszandom.

Felküsz szívesen!

Horváth Danó.

Hirdetmény.

Polichnói közbirtokosság részéről közhirre tétetik, oda való korcsmáltatási jog folyó év December hó 1-én árverés útján 3. következő évekre 1877-ik évi január 1-től a Divényi Kastélyban ki fog adatni délelőtti 11. órakor.

A közbirtokosság.

A varbói korcsma regále, 1877 évi január hó 1-től 3 egymás után következő évre bérbe adandó. A bérleti szándékozók felhivatnak, a f. hó 28-ik napján varbón a helység házában tartandó árverésen a kellő bánatpénzzel ellátva, megjelenni. Bővebb felvilágosítást addig is ad.

Kohn József,
drahi pusztán.

Ákác szerszámfa

jeles minőségű, eladó nagyobb mennyiségben ILLES ODÖN földirtokosnál TOLMACSON utolsó posta Rétság.

AJÁNLAT.

Alulírott ezennel hátkodik köztudomására hozni, miszerint helyben Templom útza 81. ház sz. afat DIVATÁRUSNÓI üzletet vezet, azon tisztelettel megjegyzéssel, hogy e szakmában kiképzettetését BECS és POZSONYBAN alaposan szerezvén meg, magát idényhez mért legdivatosabb női divatcikknek előállítására, megrendelés útján meghozatalára esetleg a legmérsékeltebb ár melletti átídomításra hivatottnak érezvén.

A nagy érdemű közönség becses figyelmét s pártfogását ezennel tisztelettel kéri.

Gutvil Károlyne,

szül. Huszár Josefa.

Hirdetmény.

A b. gyarmati Népbank igazgatósága részéről ezennel közhirre tétetik, miszerint a részvényeknek teljes befizetési határnapja f. évi december 20-ára tűzött ki; az 5. 6. 73. 74. 111. 112. 131. 155. 160. 166. 167. 349. 350. 351. 352. 353. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 430. 431. 433. 439. 440. 493. 494. 513. 514. 523. 597. 598. 604. 605. 606. 607. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 634. 635. 641. 665. 680. 681. 682. 683. 686. 687. 690. 691. 728. 743. 775. 776. 777. 778. 789. 790. 791. 792. 795. 799. 835. 836. 840. 844. 865. 866. 867. 868. 869. 871. 891. 914. 915. 916. 920. 921. 922. 923. 924. 950. 951. 953. 954. 955. 962. 863. 985. 986. 989. 1003. 1006. 1008. 1009. 1015. 1019. 1029. 1030. 1032. 1098. 1099. 1102. 1120. 1123. 1124. 1139. 1144. 1145. 1150. 1151. 1156. 1157. 1161. 1194. számú részvények t. cz. birtokosai felhivatnak, miszerint részvényeik hátrálékát késedelmi kamataival a fent kitett határnapig kifizetni elné mulaszták, ellenkező esetben az igazgatóság által a teljesen be nem fizetett részvények megsemmisíttetni, s az ez ideig befizetett összegek az alapszabályok 4. §-a értelmében a tartalék tőkéhez csatoltatni fognak.

Kelt B. Gyarmaton, 1876. évi november hó 10-én.

Reményfy József,
igazgató.

Hirdetmény.

A szécsényi takarékpénztár igazgatósága részéről ezennel közhirre tétetik, hogy az alább sorolt s lejáratkor ki nem váltott vagy nem beszabított kézi sálógok folyó évi december hó 22-én d. e. 10 órakor a szécsényi járásbíróság közbenjötté mellett az intézet helyiségében tartandó nyilvános árverésen eladatni fognak, mikorra a venni kívánók meghivatnak.

Egy darab 2593. szer. 50 sz. hitelintézeti sorajegy. — Egy darab 62184. sz. genois sorajegy. — Két darab 694 sor 37. és 46. sz. magyar királyi 50 ftos nyeremény kölcsön.

A szécsényi takarékpénztár igazgatósága.